

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2018. évi március hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt **vádltott neve** ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2017. évi szeptember hó 5. napján kihirdetett 1.Bf.8/2017/15. számú **ítéletét helybenhagyja** azzal, hogy a **A.A.** magánfél részére megítélt kártérítés után fizetendő eljárási illeték összege 18.000,- /Tizennyolcezer/ Ft.

A **vádltott neve** vádlott által a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró Székesfehérvári Járásbíróság 2016. november 18. napján kihirdetett 13.B.248/2015/94. számú ítéletében **vádltott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki 6 rb. csalás büntettségében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont), 2 rb. kifosztás büntettségében (Btk. 366. § (1) bekezdés c.) pont), 1 rb. csalás büntettségének kísérletében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont), 1 rb. csalás büntettségének kísérletében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc.) pont, (3) bekezdés b.) pont), 1 rb. járművezetés bódult állapotban vétségében (Btk. 237. § (1) bekezdés), valamint 1 rb. kábítószer birtoklásának vétségében (Btk. 178. § (1) bekezdés, (6) bekezdés).

Ezért a vádlottat halmazati büntetésül - mint különös visszaesőt, illetve mint visszaesőt - 7 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 1 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra, mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2014. november 25. napjától 2015. szeptember 18. napjáig, valamint a 2016. október 21. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Veszprémi Járásbíróság 2014. június 27. napján jogerős 4.Bpk.735/2014/2. számú ítéletével kiszabott 7 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását, megszüntette a Veszprémi Városi Bíróság 11.B.2374/2006/11. számú, valamint a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.49/2008/3. számú, 2008. június 2. napján jogerős ítéletével kiszabott 6 hónap fogházbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot. A vádlottal szemben 810.000,- Ft erejéig vagyonekbeosztást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság a vádlottat 1 rb. csalás büntette kísérletének (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont) vádja alól felmentette.

A büntetőeljárás során előterjesztett polgári jogi igényeket érdemben elbírált, és kötelezte **vádlott neve** vádlottat **B.B.** magánfél részére 388.020,- Ft kártérítés és annak késedelmi kamata, az állam javára 23.000,- Ft eljárási illeték, **C.C.** magánfél részére 280.000,- Ft kártérítés és annak késedelmi kamata, valamint az államnak 1.700,- Ft eljárási illeték, **D.D.** magánfél részére 9.000,- Ft kártérítés, az állam javára 15.000,- Ft eljárási illeték, **A.A.** magánfél részére 300.000,- Ft kártérítés és annak késedelmi kamata, az állam javára 17.000,- Ft eljárási illeték, **E.E.** magánfél részére 360.000,- Ft kártérítés és annak késedelmi kamata, valamint az állam javára 22.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére.

Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést, a vádlott által tagadott cselekmények vonatkozásában felmentés, egyebekben enyhítés érdekében. Ugyanakkor a járásbíróóság a vádlottat az 1 rb. csalás büntette kísérlete (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont) miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezése első fokon 2016. november 18. napján jogerőre emelkedett, ezért arra a Be. 348. § (2) bekezdése alapján a másodfokú felülbírálat nem terjedt ki.

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2017. szeptember 5. napján kihirdetett 1.Bf.8/2017/15. számú ítéletével a járásbíróóság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat 1 rb. csalás büntett kísérlete (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont) miatt emelt vád alól felmentette. Rögzítette, hogy a bűncselekmények megnevezése az indokolással ellátott kiadmányokon feltüntetett szerint helyes, megállapította, hogy a vádlott a vagyon elleni és a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények tekintetében különös visszaeső, kijavította továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezést. Egyebekben helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, illetve beszámította a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, védője irányának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.106/2017/4-I. számú átiratában kifejtette, hogy az ügyben eljáró bíróságok az eljárási szabályoknak megfelelően folytatták le az első- és a másodfokú eljárást. A másodfokú bíróság által pontosított, illetve a VII. tényállási pont tekintetében módosított ítéleti tényállás megalapozott. A másodfokú bíróság a vádlott bűnösségére okszerű következtetést vont le, a bűncselekmények minősítése is helytálló.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság mellőzte a súlyosító körülmények közül azt, hogy a vádlott idős, beteg, az átlagosnál jobban kiszolgáltatott személyek sérelmére követte el a bűncselekményeket, ez a megállapítás azonban álláspontja szerint azzal szorul helyesbítésre, hogy ez a körülmény a csalás törvényi tényállásának részét nem képezi, így az ilyen jellegű bűncselekmények esetében továbbra is súlyosítóként indokolt figyelembe venni. A kiszabott szankciót arányosnak tartotta, a büntetés lényeges enyhítésére a másodfokú bíróság részbeni felmentő rendelkezése ellenére a súlyosító körülményekre tekintettel nem látott lehetőséget. Így, mivel a bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, a Székesfehérvári Törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

vádlott neve vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésen elsődlegesen a vádlott által tagadott cselekmények vonatkozásában védence felmentését kérte, hivatkozva arra, hogy álláspontja szerint e tényállások esetében nincs kellő bizonyíték, másodlagosan pedig a büntetés enyhítését kérte, hangsúlyozva az időmúlást, mivel az elsőfokú ítélet óta is hosszú idő telt el, ami a vádlott terhére nem róható.

A főügyész képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen fenntartotta az átiratban foglaltakat, azt azzal egészítette ki, hogy a vádlott cselekményei kétszeresen is minősülnek, az idős személy sérelmére elkövetettség mellett az üzletszerűség is megállapítható, továbbá a járművezetéstől eltiltásnak a Btk. 55. § (1) bekezdés b.) pontja alapján is helye van, mert ún. utazó bűnözőként a bűncselekmények elkövetéséhez gépjárművet használt.

A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék **vádlott neve** vádlottat az ellene 1 rb. csalás büntett kísérlete (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont, ítéleti tényállás VII. pont) miatt emelt vád alól felmentette, ezért a Be. 386. § (1) bekezdés c.) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége. Erre tekintettel az ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése értelmében az első- és másodfokú bíróság eljárását és a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet a Be. 393. § (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen felülbírált. Ennek során vizsgálta, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályokat megtartották-e és a másodfokú bíróság ítélete megalapozott-e. Megállapította, hogy az eljáró bíróságok betartották a büntető perrendtartási rendelkezéseket, az ítélőtábla nem észlelt olyan eljárási hibát, hiányosságot a bíróságok eljárásában, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna.

A harmadfokú bíróság a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta. A Be. 388. § (2) bekezdése szerint ha ez a tényállás megalapozatlan, és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti, a harmadfokú bírósági eljárásban azonban nincs helye bizonyításnak.

Az ítélőtábla e keretek között vizsgálta a másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállást, és úgy ítélte meg, hogy nem tévedett a törvényszék, amikor az elsőfokú bíróság ítéletének megállapításait túlnyomó részt megalapozottnak, a logika szabályainak megfelelően értékelt bizonyítékokon nyugvónak találta.

A másodfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás törvényes volt, a megállapított tényállás a beszerzett bizonyítékokkal összeegyeztethető, és nagyjából megalapozott.

A törvényszék a másodfokú felülbírálat során minden tényállási pont vonatkozásában alaposan megvizsgálta az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást, a járásbíróság bizonyítékértékelő tevékenységét. Ennek során törvényesen járt el, amikor az elsőfokú ítéleti tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint az iratok tartalma alapján részben pontosította, illetve kiegészítette a tényállást a IV. és V. tényállási pont vonatkozásában az elkövetési idővel, illetve a tényállás részének tekintette a vádlott büntettségével kapcsolatos adatokat, amelyeket az elsőfokú bíróság ítéletszerkesztési hiba folytán részben a bizonyítékok értékelése során rögzített.

Az elsőfokú bíróság az ítéletábra értékelése szerint is teljes körű bizonyítékértékelést végzett. Tényállási pontonként minden esetben kiemelten foglalkozott a vádlotti védekezéssel, alaposan elemezte ehhez képest a sértetti előadásokat, a tanúk vallomásait, valamint a rendelkezésre álló kamerafelvételeket, a 1. Zrt.-től beszerezett adatokat, a cellainformációkat, az igazságügyi ujjnyomatszaktörői véleményeket. E bizonyítékok részletes bemutatásával, egymásra épülő értékelésével meggyőző érvrendszert alkotott, amely mentén nyomon követhető, hogy a vádlott tagadó vallomása ellenére a bűnössége kétséget kizáróan megállapítható. A sértettek a kihallgatásaik során összefüggően, adekvát módon adták elő a sérelmükre elkövetett cselekményt, az általuk előadottakat a tanúk vallomásai megerősítették, a nyomozó hatóság olyan adatokat, információkat nyert ezekből a nyilatkozatokból, amelyek objektív bizonyítékok, cellainformációk, gépjármű forgalmi rendszámok, fényképfelvételek, a lefoglalt bűnjelek, az azon talált ujjnyomok, és amelyek egyértelműen köthetők a vádlott személyéhez. Emellett a sértettek, tanúk kisebb-nagyobb bizonytalansággal, de rendre felismerték a vádlottban az elkövetőt a kihallgatásaik során, úgy a tárgyaláson, mind a nyomozó hatóság által bemutatott fényképeken. Az elsőfokú bíróság ezt az elemző, értékelő tevékenységet mindegyik tényállási pont kapcsán külön-külön elvégezte, folyamatosan bemutatta az egymást igazoló vagy kizáró bizonyítékokat, hiányosságot, logikai hibát - egyetértve a másodfokú bírósággal - az ítéletábra sem talált az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésében.

Törvényesen járt el a másodfokú bíróság akkor is, amikor a VII. tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított, a Be. 351. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból megalapozatlan tényállástól a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja alapján helyes ténybeli következtetéssel eltérő tényállást állapított meg, és a vádlottat 1 rb. csalás büntett kísérlete (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c.) pont) miatt emelt vád alól a Be. 331. § (1) bekezdése alapján a Be. 6. § (3) bekezdés b.) pontjában írt okból felmentette. Az elsőfokú bíróság ugyanis e tényállási pont kapcsán az általa megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Helyesen rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a **F.F.** sérelmére megkísérelt bűncselekmény elkövetőjét a sértett egy 160 cm magas, vékony, középkorú, fekete szabadidőruhát viselő, vörös és fekete színű hajú nőként írta le, míg a fia, **G.G.** szerint, aki szintén látta az elkövetőt, egy 40 év körüli, fehér bőrű, 160-170 cm magas nő volt, akinek a fekete hajában néhány tincs vörös vagy piros színű volt. Ezzel szemben az ugyanezen a napon, de néhány perccel később, és lényegében ugyanebben az utcában **E.E.** sértett sérelmére bűncselekményt elkövető személyről a sértett azt a személyleírást adta, hogy az egy 35-40 év közötti sovány, 160-165 cm magas, fehér bőrű, szőkésbarna hajú nő volt. Ennélfogva - tekintettel arra, hogy **F.F.**n, illetve **G.G.**en kívül valamennyi sértett úgy nyilatkozott, hogy az elkövető szőke, illetve szőkésbarna hajú nő volt - okszerű a másodfokú bíróság következtetése, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan a vádlott részvétele a **F.F.** sértett sérelmére megkísérelt bűncselekményben, ugyanis a vádlott mindvégig következes tagadásával szemben nincs a bűnösségét alátámasztó további bizonyíték, annak ellenére sem, hogy **F.F.** fénykép alapján 80 %-os biztonsággal állította, hogy a vádlott járt nála. Így e tényállás vonatkozásában megalapozott és törvényes a másodfokú bíróságnak a Be. 352. § (3) bekezdésében írt keretek között helyes ténybeli következtetés útján meghozott felmentő rendelkezése, annak érveivel az ítéletábra mindenben egyetértett, és azt a vádhatóság képviselője sem támadta.

A másodfokú bíróság határozatának alapját képező tényállás teljes mértékig megalapozott, így a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság a határozatát e tényállásra alapította.

Eltérő tényállás megállapítására, és így a vádlott felmentésére csak a bizonyítékok felülmérlegelésével kerülhetett volna sor, amely a büntetőeljárás törvény értelmében kizárt. A harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ha az a tényállás, amelynek alapján a másodfokú

bíróság a megtámadott ítéletet meghozta, megalapozatlan, és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti. Amennyiben azonban a harmadfokú bíróság a másodfellebbezéssel érintett ítélet harmadfokon ki nem küszöbölhető megalapozatlanságát észleli, csak az ítélet hatályon kívül helyezésére kerülhet sor. Mindezekre okot adó körülményt azonban az ítélőtábla nem észlelt, a másodfokú bíróság által kiegészített, pontosított tényállás ugyanis teljes mértékig megalapozott, ennél fogva a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A másodfokon pontosított és kiegészített tényállás alapján a bűncselekmények minősítése is törvényes.

A másodfokú bíróság mellőzte a súlyosító körülmények közül, hogy a vádlott idős, beteg a cselekmények elkövetésekor az átlagosnál jobban kiszolgáltatott személyek sérelmére követte el a bűncselekményeket, azzal az indokolással, hogy ezek a cselekmények jogi minősítése során értékelt körülmények. Ezzel kapcsolatban az ítélőtábla nem osztotta a főügyészség álláspontját, hogy ez a körülmény a csalás törvényi tényállásának részét nem képezi, ezért az ilyen jellegű bűncselekmények esetében továbbra is súlyosító körülményként kell figyelembe venni. Az idős kora miatt a bűncselekmény elhárítására korlátozottan képes sértett sérelmére elkövetett csalás ugyanis a bűncselekmény minősített esetét képezi, ennél fogva az 56/2007. BK véleményben foglaltakra is figyelemmel a kétszeres értékelés tilalma folytán a súlyosabb minősítést megalapozó körülményt nem lehet külön súlyosító körülményként is értékelni.

Egyebekben az eljáró bíróságok a büntetés kiszabás során irányadó bűnösségi körülményeket hiánytalanul és a súlyuknak megfelelően értékelték. A nagyszámú halmazatra, a cselekmények nagy részének többszörös minősülésére figyelemmel a vagyon elleni és a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények tekintetében különös visszaesőnek minősülő, a bűncselekményeket sorozatjelleggel, feltételes szabadság és felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt elkövető vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés a büntetési középértékre is tekintettel nem eltúlzott, az megfelelően igazodik a bűncselekmények tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez. A büntetés jelentős enyhítése, a büntetési középértéktől a vádlott javára történő nagyobb mértékű eltérés a részbeni felmentés, az időmúlás és a vádlott javára értékelt további enyhítő körülmények mellett sem indokolt, az nem szolgálna megfelelően a büntetési célok teljesülését, a kisebb mértékű megváltoztatást pedig a büntetőeljárás törvény zárja ki.

A másodfokú határozat további rendelkezései is törvényesek, azzal, hogy a **A.A.** magánfél részére megítélt kártérítés után fizetendő eljárás illeték megállapítása során az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett, ezért azt az ítélőtábla pontosította.

A másodfokú ítéletet helybenhagyó rendelkezés a Be. 397. §-án, míg a másodfokú bíróság határozatának kihirdetésétől az eljárás jogerős befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Győr, 2018. március 27.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2017. szeptember 5. napján kelt 1.Bf.8/2017/15. számú ítélete a harmadfokú bíróság végzésében foglalt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. március 27.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke